

неми са се променяли, докато получат днешното си звучене в ромския език (кх, тх, чх, пх); характеризират се вокалът “а” (кратко и дълго) и консонантът “р” (обикновено и цесбрално).

Сравнение се прави и между морфологията на староиндийския и ромския език и се стига до извода, че в ромския са останали само два падежа (именителен и винителен) от осемте в староиндийски. Общи черти със староиндийския се забелязват и в глаголната система на ромския език. В морфологията му има влияние предимно от гръцки език, а в лексикално отношение са много думите, запазени от староиндийски. В подкрепа на това твърдение, авторът посочва конкретни примери.

Д. Кенрик е друг лингвист, който изследва ромски диалект от България. През 1969 г. в университета в Лондон той защитава дисертация на тема “Morphology and Lexicon of the Romani Dialect of Kotel (Bulgaria)”. ”(Морфология и лексика на ромския диалект от Котел (България)” Кенрик представя начините за образуване на съществителните имена и глаголите в дръндарския диалект от гр. Котел. Представя и формите на образуване на заетите от други езици думи в ромския език.

След 1990 г. интересът към ромския език в България се засилва. Реализацията на този интерес придобива различни форми. Можем дори да обобщим, че се осъществява същински скок в интереса и реализацията на изучаването и подпомагането на ромския език. Я. Маликов (1992) например публикува “Циганско-български речник”, Хр. Кючуков (1993) издава “Учебен българско-ромски речник”, Хр. Кючуков и колектив публикуват и първите учебници по ромски език. Въвежда се обучение по майчин ромски език.

Става ясно, че в света има сериозни изследвания върху ромския език. За съжаление у нас се знае твърде малко за